

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové
ve věci

žalobce: **R. T., DIČ X**
bytem N. S. 748, X R.
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Klusákem
sídlem Na Hradbách 3213/1a, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2017, č. j. 40769/17/5200-10422-709598,
ve věci daně z příjmů fyzických osob,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2017, č. j. 40769/17/5200-10422-709598 (dále jen „napadené

Shodu s prvopisem potvrzuje Š. H.

rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“), ze dne 13. 2. 2017, č. j. 238493/17/3109-50521-800748, kterým správce daně doměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014 ve výši 107 760 Kč, přičemž žalobci současně vznikla povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 21 552 Kč. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce v rozporu s § 10 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) nezahrnul do základu daně příjem ve výši 800 000 Kč, který získal z prodeje technologické části malé vodní elektrárny ve V. (dále jen „MVE“), nýbrž do základu daně zahrnul toliko částku 350 000 Kč, kterou získal prodejem nemovitosti, v níž se technologická část MVE nacházela. Dle správce daně je však technologická část MVE součástí nemovitosti, a proto měla být do základu daně z příjmů zahrnuta celá částka, tj. 1 150 000 Kč.

B. Obsah žaloby a žalobní body

2. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. V žalobě namítal, že:
 - a) žalovaný nesprávně posoudil povahu movitých věcí. Žalobce uvedl, že movité věci nebyly v době jejich prodeje spojeny s nemovitostmi a nemohly být tedy jejich součástí ve smyslu § 505 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „OZ“). Movité věci byly v době prodeje od nemovitosti odděleny, žalobce je demontoval před prodejem kvůli závadě a jejich úpravě. K jejich oddělení tedy nedošlo účelově, ale z objektivních důvodů;
 - b) znalecký posudek měl být proveden jako důkaz. Žalobce předložil v průběhu daňového řízení znalecký posudek Ing. P., který byl vyhotoven v době prodeje MVE a vyplývá z něj, že „*technologická část MVE není*“. Správce daně měl v případě pochybností o obsahu znaleckého posudku Ing. P. tohoto znalce předvolat jako svědka k vysvětlení a vyvrácení nejasností. K otázce, zda byly movité věci v době prodeje součástí nemovitostí, se mohl vyjádřit také jednatel společnosti W. M. s. r. o., pan J. P.

C. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům se vyjádřil takto:
 - a) movité věci, které byly předmětem prodeje, byly technologickou součástí MVE a jako součást věci sdílí osud věci hlavní dle § 505 OZ. Předmětné movité věci s věcí hlavní neoddělitelně souvisejí, bez technologického zařízení by nebylo možné využívat MVE v souladu s jejím účelem a funkcí. Na podkladě kolaudačních rozhodnutí Městského úřadu v Šumperku ze dne 21. 2. 1991 vyplývá, že stavba byla od počátku budována jako MVE, účelem stavby tedy byl vždy provoz malé vodní elektrárny, k jejímuž provozu je třeba technologické či obslužné části jako provozně nedělitelné součásti MVE. Z kupní smlouvy o převodu movitých věcí ze dne 17. 4. 2014 vyplývá jednoznačný úmysl žalobce movité věci převést jako součásti MVE, aby je nabyvatel mohl užívat v souladu s jejich účelem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 2 Afs 42/2007-39, ze dne 24. 8. 2011, č. j. 1 Afs 33/2011-99, a Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 1999, č. j. 25 Cdo 770/98). Cena movitých věcí tak měla být podle § 10 ZDP příjmem souvisejícím s prodejem MVE, nikoli od daně osvobozena dle § 4 odst. 1 písm. c) ZDP;
 - b) znaleckým posudkem se zabýval v bodě 28 napadeného rozhodnutí. Znalecký posudek prokazoval, že ke dni prodeje nebyla technologická část součástí MVE, nijak však

neprokázal, že došlo k trvalému funkčnímu oddělení technologické části. Protože ve znaleckém posudku správní orgány zjistily nesrovnalosti, neosvědčily jej jako důkaz v daňovém řízení. Žalovaný dále sdělil, že v průběhu daňového řízení žalobce nenavrhoval výslech svědků.

D. Relevantní skutečnosti vyplývající ze spisu

4. Žalobce podal dne 29. 5. 2015 dodatečné přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014, v němž deklaroval příjmy z prodeje nemovitých věcí dle § 10 ZDP ve výši 350 000 Kč. Správce daně zahájil protokolem o ústním jednání ze dne 16. 9. 2015, č. j. 1511192/15/3109-60561-803571, u žalobce kontrolu daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014, a to v rozsahu dílčího základu daně z příjmů dle § 10 ZDP. Do uvedeného protokolu žalobce uvedl, že v případě dodatečného přiznání k dani se jednalo o příjmy z prodeje stavby s pozemky, konkrétně pak z prodeje MVE ve V.
5. Správce daně vyslechl dne 9. 2. 2016 jako svědka pana L. Š., jednatele společnosti W. M., s. r. o., L. Š. předložil správci daně „Kupní smlouvu o převodu movitých věcí“ a „Kupní smlouvu o převodu nemovitých věcí“ ze dne 17. 4. 2014, obě uzavřené mezi žalobcem jako prodávajícím a společností W. M. s. r. o. jako kupujícím.
6. Součástí správního spisu je znalecký posudek A. P. d. t., soudního znalce, ze dne 3. 4. 2014, č. X, o ceně nemovitých věcí zapsaných v Katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, katastrální pracoviště Šumperk pro obec V., k. ú. V. na LV č. X.
7. Dne 24. 3. 2016 provedl správce daně místní šetření MVE na pozemku p. č. X, a to za účelem ověření stávajícího stavu MVE; o místním šetření správce daně vydal protokol č. j. 538006/16/3109-60561-803571.
8. Výzvou ze dne 12. 4. 2016, č. j. 437711/16/3109-60561-803571, vyzval správce daně žalobce mimo jiné k doložení ceny jednotlivých movitých věcí, které tvořily součást MVE. Žalobce žádné důkazní prostředky nepředložil.
9. Z protokolu o ústním jednání ze dne 25. 8. 2016, č. j. 1630917/16/3109-60561-803571, vyplývá, že správce daně seznámil zástupce žalobce, J. P., s výsledkem kontrolního zjištění. Zástupce žalobce se k protokolu vyjádřil dne 26. 9. 2016.
10. Výzvou ze dne 15. 11. 2016, č. j. 1969566/16/3109-60561-803571, opakovaně vyzval správce daně žalobce k doložení ceny jednotlivých movitých věcí, které tvořily součást MVE. Žalobce na tuto výzvu nijak nereagoval.
11. Správce daně vydal dne 13. 2. 2017 rozhodnutí specifikované v bodě 1. tohoto rozsudku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 16. 3. 2017 odvolání, které dne 18. 4. 2017 doplnil. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil.

E. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobkyně podala žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je tedy věcně projednatelná.

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
14. Jednotlivé žalobní námitky posoudil krajský soud takto:
Nesprávné posouzení povahy movitých věcí
15. Krajský soud z předložených podkladů zjistil, že žalobce uzavřel se společností W. M. s. r. o. dne 17. 4. 2014 kupní smlouvu o převodu movitých věcí a kupní smlouvu o převodu nemovitých věcí. Předmětem kupní smlouvy o převodu nemovitých věcí byla podle bodu 1.1 smlouvy mj. stavba (vodní dílo, stavba k využití vodní energie – vodní elektrárna) na pozemku parc. č. X v k. ú. V., obec V. V bodě 2 smlouvy je uvedeno, že prodávající prodává předmětné nemovitosti včetně všech součástí a příslušenství. Kupní cena za nemovité věci byla stanovena ve výši 350 000 Kč. V bodě 4.1.8 smlouvy žalobce jako prodávající prohlásil a zaručil se, že se „na nemovitostech nachází movité věci, které jsou do vlastnictví kupujícího převáděny na základě kupní smlouvy o převodu movitých věcí“. V bodě 4.1.9 smlouvy prohlásil, že nemovitosti jsou určené k provozu malé vodní elektrárny a jako takové jsou k jejímu provozu způsobilé.
16. Předmětem kupní smlouvy o převodu movitých věcí byla jeřábová kočka, elektrorozvaděč Hydrohrom, generátor 22kW, hydraulika ovládání turbíny, stavědla, jemné česle, hrabačka, oběžné kolo s převodem, turbína Francis, koleno turbíny, ponk se svěrákem a kovový žebřík, jejichž kupní cena byla ve smlouvě stanovena ve výši 800 000 Kč. V bodě 1.1 odkazovala smlouva na shora popsanou kupní smlouvu o převodu nemovitých věcí a v bodě 1.3 smlouvy o převodu movitých věcí je uvedeno, že prodávající prohlašuje, že movité věci jsou způsobilé k provozu malé vodní elektrárny, odpovídají normám a předpisům a nic nebrání jejich užívání.
17. Částku 350 000 Kč za převod nemovitých věcí zahrnul žalobce do dodatečného daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014 jako příjem podle § 10 ZDP. Částku 800 000 Kč za převod movitých věcí žalobce v daňovém přiznání za zdaňovací období roku 2014 neuvedl. Žalobce tento postup odůvodňoval ustanovením § 4 odst. 1 písm. c) ZDP, podle kterého se od daně osvobozuje příjem z prodeje hmotné movité věci s výjimkou příjmu z prodeje 1. cenného papíru, 2. motorového vozidla, letadla nebo lodě, nepřesahuje-li doba mezi jejich nabytím a prodejem dobu 1 roku, 3. movité věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku.
18. Správní orgány na rozdíl od žalobce dospěly k závěru, že movité věci představovaly technologickou část MVE, bez které by elektrárna nemohla vykonávat svou funkci. Krajský soud se s jejich závěrem ztotožňuje.
19. Spornou otázkou v posuzované věci bylo, zda lze technologické zařízení MVE považovat za součást prodaných nemovitostí či nikoli.
20. Podle § 505 OZ je součástí věci vše, co k ní podle její povahy náleží a co nemůže být od věci odděleno, aniž se tím věc znehodnotí. Tím, zda je technologické zařízení MVE součástí nemovitosti, se již zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 8. 2011, č. j. 1 Afs 33/2011-99, a uvedl, že „věci movité, byť jsou také pro činnost věci hlavní využitelné či v ní umístěné, nelze označit za příslušenství věci ve smyslu § 121 obč. zákoníku, jen pokud tu není dán vztah funkční nezbytnosti pro využití věci hlavní. Takový vztah není u běžných zařízení a nástrojů využitelných pro jakoukoliv výrobu či v jakékoliv jiné výrobní hale. To jistě

není případ technologického zařízení MVE“. K technologickému zařízení dále uvedl, že pokud by bylo odstraněno (přemístění mimo budovu není odstraněním ve funkčním smyslu, na podstatě sounáležitosti věci hlavní a její součásti by to nic nezměnilo a s úvahou o základu daně z převodu nemovitostí to nijak nesouvisí), nebylo by možné v provozu MVE pokračovat a hodnota majetku by v nějakém smyslu jistě doznala změny. Nejvyšší správní soud rozhodoval za účinnosti zákona č. 40/1963 Sb., občanského zákoníku (dále jen „starý OZ“), který v § 120 upravoval, že součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila. Vymezení pojmu „*součást věci*“ v § 120 starého OZ a § 505 OZ je totožné, shora citovaný právní názor Nejvyššího správního soudu lze proto použít i v nyní posuzované věci.

21. Krajský soud se proto zabýval povahou převáděných movitých věcí. Jednalo se o jeřábovou kočku, elektrorozvaděč Hydrohrom, generátor 22kW, hydrauliku ovládání turbíny, stavědla, jemné česle, hrabačku, oběžné kolo s převodem, turbínu Francis, koleno turbíny, ponk se svěrákem a kovový žebřík. Kromě ponku a žebříku, jejichž hodnota je zanedbatelná, byly všechny převáděné movité věci určené pro provoz vodní elektrárny. Smlouva o převodu movitých věcí přímo odkazuje na smlouvu o převodu nemovitých věcí a naopak, žalobce se zaručil, že bude možné nemovitou věc užívat jako funkční malou vodní elektrárnu, což by bez technického zařízení nebylo možné. Smlouvy o převodu movitých a nemovitých věcí byly uzavřeny ve stejný den se shodným kupujícím, jsou vzájemně provázané. Ze všech uvedených věcí vyplývá, že je u movitých věcí splněna podmínka funkční nezbytnosti pro využití věci hlavní. Jejich odstraněním by došlo k omezení funkce věci hlavní či k znemožnění jejího využití.
22. Žalobce argumentoval tím, že v okamžiku prodeje nebyly movité věci umístěny v převáděných nemovitostech. Následně však uvedl, že byly movité věci z důvodu závady odvezeny, aby mohlo dojít k jejich úpravě. Současně ve smlouvě o převodu movitých věcí je v bodě 1.3 uvedeno, že movité věci jsou způsobilé k provozu malé vodní elektrárny. Krajský soud má za to, že krátkodobé oddělení movitých věcí za účelem jejich úpravy nemá na daňovou povinnost žalobce vliv.
23. Z výše uvedených důvodů uzavřel, že námitka a) není důvodná.

Neprovedení důkazu znaleckým posudkem

24. Žalobce tvrdil, že ze znaleckého posudku Ing. P. vyplývá, že movité věci nebyly součástí převáděných nemovitostí. Odkazoval na větu uvedenou na straně 3 posudku, že „*technologická část MVE není*“.
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 6 vysvětlil, že tvrzení ve znaleckém posudku je v rozporu s kupní smlouvou o převodu movitých věcí a také se zjištěním správce daně během místního šetření. Dále vysvětlil, že ve znaleckém posudku jsou vadné závěry. Znalec uvedl, že od uvedení do provozu nebyla hráz včetně beztlakého odtokového objektu opravována, sám žalobce tvrdil v řízení před správními orgány opak. Dále z posudku vyplývá, že součástí MVE není elektroinstalace, což se podle místního šetření nezakládá na pravdě, a že se jedná o „bývalou malou vodní elektrárnu“, sám žalobce však ve smlouvách o převodu deklaroval, že je MVE schopná provozu. Na základě zmíněných nesrovnalostí a jinak řádně zjištěného skutkového stavu žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že vzhledem k uvedeným rozporům mezi reálně existujícími skutečnostmi a údaji uvedenými ve znaleckém posudku neosvědčil žalovaný posudek jako důkaz v daňovém řízení. Krajský soud závěru žalovaného neshledal nezákonným. Žalovaný rozpory ve

znaleckém posudku podrobně vysvětlil, skutečný stav měl podložený zjištěními a podklady, jeho úvaha je přezkoumatelná a věcně správná.

26. K neurčitému tvrzení žalobce, že „*k otázce, zda byly movité věci v době prodeje součástí nemovitostí, se mohl vyjádřit jednatel společnosti W. M. s. r. o. pan J. P.*“, krajský soud uvádí, že žalobce výslech J. P. v řízení před správními orgány nenavrhoval, žalovaný se proto tímto důkazním návrhem nemohl zabývat. Nadto krajský soud uvádí, že společnost W. M. s. r. o. měla v posuzovaném období dva jednatele, J. P. a L. Š. Správce daně vyslechl dne 9. 2. 2016 jako svědka pana L. Š., jednatele, který byl oprávněn společnost zastupovat samostatně a byl s povahou movitých věcí seznámen stejným způsobem, jako druhý jednatel společnosti, J. P. Z protokolu o výslechu svědka ze dne 9. 2. 2016, č. j. 182554/16/3109-60561-803571, vyplývá, že L. Š. sděloval správci daně konkrétní skutečnosti týkající se prodeje MVE, plateb za převod MVE apod. Správce daně tak učinil vše, aby zjistil podrobnosti o převodu MVE i od společnosti W. M. s. r. o. Krajský soud proto žádné pochybení v jeho postupu neshledal.
27. Krajský soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že ani námitka b) není důvodná.

F. Závěr a náklady řízení

28. Jelikož krajský soud shledal oba žalobní body nedůvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady jdoucí nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 11. července 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu